

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci Iudimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Nouæ salutandæ formulæ ex eodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

Ioannis Despauterij Ninuista.

Dolobella teretię socrui. S.D.

Aesopus histrio Dinatio argentario. S.D.

Aristippus epicurus thaidi meretrici. S.D.

Illud dignū quod admoneat, ne per inscitiam sordida cognomina p
speciosis attribuamus, ueluti si quis militem scriberet pro equite au
rato, aut decurione, neue his uulgo iactatis magistratuū uocabulis
utamur, quę passim p suo cuiuscq; locus arbitrio singit, quod genus
sunt locū tenēs pro p̄fēcto, reddituarius pro questore grario. Scul
tetus pro questore paricidio. Domini de parlamento pro selectis iudi
cibus, ammirādus pro maris uel littoris p̄fēcto uel custode, heral
dus pro caduceatore, atq; hmōi infinita quę aulicorū leuitatis quo
tidie epistola cōminiscit. Oportebit itaq; ueterū uocabula barbaris
cōferre, atq; inde collatis rebus ad nostra uocabula ducere, aut si des
erit uox uetus quā rei nouę accōmodem⁹. Barbarā iamq; tritā uos
cem molliter in latinā faciē deflectamus. Hęc doctissimus Erasmus.

Nouæ salutandæ formulę ex eodem.

Pliniano demū seculo natū uideā, ut quos familiarius amēt eos in sa
lute dicēda suos dicerēt, blandiore, f. pronoīe coniunctissimā necessi
tudinē significantes, ut Ae. Pl. Cę ilius Calphurnio suo. S.D. Auso
nius Symmacho suo. S.D. Erasmus Battō. S.D. Quod si longius a
maiorū uestigij recessimus. Iacobus tutor Nicolao suo multā salu
tem precatur, aut plurimā salutē optat, nam plurimas aut mille salu
tes uix in epistolis tulerim. Salue mltū optime chreme. Campanus
Papiensis suū. N. multū saluere iubet. Etiā atq; etiā salue mi Thoma,
Aue & salue p̄ceptor optime. Erasmus Fausto sc̄eliciter agere. Cel
so gaudere & bñ rē agere. Antonius fratri suauissimo ppetuā optat
incolumitatē. Saluere te iubeo qui ipē nō salueo. Salutē dico tibi mi
patrue, quā ipse desydero. Salutē solidā tibi tua Phillis p̄catur, quā
quā ipsa nullā nisi tu dederis est habitura. Salutē is tibi mittit qui ipē
perit. Salua sit tua paternitas. Salue anime dimidiū meę. Salue meū
psidiū. Salue meū numen. Salue meū deliciū. Salue meus ignis, mea
lux, mea spes, mea uoluptas, mi anime, mea uita, meū solatiū, meū
dulce decus, & hmōi quidē formas, ut inter familiares, & in leuiorib
bus argumētis non ulq; quaq; damno, ita non magnopere probō.
hęc Erasmus, cuius & ea sunt quę modo subiçiam.

Quō per alios salutādū & resalutandū, Erasmus.

Per alios autē (id ēm hoc loco uidebať admodū) his saepē monē
dis salutē dicimus ac reddimus. Atticę nostrę meis uerbis multā sa
lutem dicit. Atticā meo noīe magnopere saluere iubebis. Attice ex